

[Aksel Larsen.]

til ministeren, og bl. a. stillede jeg det spørgsmål, hvorledes man kunne forvente, at landbrugets indtægter ville blive, dels for driftsåret 1947—48 og dels for driftsåret 1948—49, det sidste under forudsætning af en normal høst og de dengang gældende priser. Vi fik svar derpå; det står i bilag 4 i betænkningen fra udvalget i foråret. Der blev givet den oplysning, at under forudsætning af normal høst i 1948 og de for øjeblikket gældende priser — altså før man satte kornprisen i vejret ved den kornlov, der blev resultatet i foråret — vil landbrugets samlede indtægt i driftsåret 1948—49 blive 1 656 000 000 kr. Det er en kolossal stigning i forhold til de foregående års indtægt for landbruget, og det er en meget stor stigning i forhold til 1947—48. For de større brugs vedkommende er det mere end en fordobling af deres indtægt. Ja, sådan siger de svar, vi fik fra landbrugsministeriet dengang, og til trods for at de viste et så gunstigt økonomisk billede for landbruget, sagde man alligevel: det er nødvendigt at skære tvangsafleveringen så langt ned som muligt, og det er nødvendigt at sætte brødkornsprisen yderligere i vejret.

For overhovedet at finde et argument for det, man gjorde, henholdt man sig til, at ingen kender dagen, før værtshuset lukker, ingen ved, hvor stor høsten er, før man har optærsket. Det manglede ikke på de sædvanlige Hans Pinstrupske profetier om, at vi på det nærmeste kunne vente at få misvækst i år. Nu er høsten jo i hus, og man ved, hvor stor den er. Man behøver altså ikke nu at udføre teoretiske beregninger, men kan bevæge sig på den håndgribelige virkeligheds grund. Jeg anmoder derfor den højtærede landbrugsminister om enten nu i debatten at give eller snarest muligt at skaffe tinget oplysning om, hvorledes de beregninger, statistisk departement gjorde, og som blev gengivet i landbrugsministeriets skrivelse af 29. april 1948, forholder sig til virkeligheden af i dag.

Jeg ved naturligvis, at driftsåret 1948—49 ikke er til ende, men kornhøsten og høhøsten og alt det der kender man jo resultatet af; roehøsten er vist også nogenlunde til at beregne, og det samme gælder kartoffelhøsten. Man bevæger sig på endnu mere sikker grund end dengang, og vi har fået at vide — jeg tror, det var af det ærede medlem hr. Aage Fogh —, at alene kornhøsten er $\frac{3}{4}$ milliard mere værd end kornhøsten i fjor. Jeg synes, vi skulle have de tal, jeg her har omtalt, verificeret, og jeg anmoder den højtærede landbrugsminister om til tinget at fremskaffe den bedst mulige

beregning, som kan gøres i øjeblikket på det grundlag, man har. Hvis denne nu viser, at landbrugets indtægt for indeværende driftsår ikke bliver 1 656 000 000 kr., men adskilligt mere, kommer man til at erkende, at så har man disponeret fejl, da man satte brødprisen så højt, og da man satte afleveringen så lavt. Jeg tror, at dette langt mere end de formuleringer i flertallets betænkning, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup pukker så meget på, taler for, at man bør ændre lovforslaget, men altså i modsat retning af, hvad det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil have.

Lad mig samtidig anmode om en oplysning yderligere. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at de 50 000 t korn, man hidtil har købt fra udlandet, er købt til en pris, der gennemsnitlig vil betinge ca. 33 kr. 40 øre pr. kg cif dansk havn. Der står ikke noget om, hvad det er for en slags korn. Nu er det muligt, at der er andre, der ved det, men jeg ved det altså mere eller mindre tilfældigt ikke. Jeg anmoder den højtærede minister om at få at vide, hvad det er for en slags korn. Hvis det er brødkorn, er det en lav pris i forhold til den pris, man betaler herhjemme for afleveringskornet, men det kan selvfølgelig være, det er foderkorn; det bør i hvert fald oplyses.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger. Jeg skal erklære mig villig til at forhandle om lovforslagets nærmere udformning; men da lovgivningen iøvrigt ikke giver mulighed for, at man nu kan redressere de groveste af de fejl, der blev begået i foråret, vil jeg interessere mig særligt for, at man ikke gennem en for stor nedsættelse af kornafleveringen — og jeg mener, at den højtærede landbrugsminister foreslår en for stor nedsættelse — belaster statskassen yderligere og giver det korndyrkende landbrug en gevinst, som det aldeles ikke har brug for, og som det vil være ganske urimeligt at give det, når man tager hensyn til den gode høst og de meget høje kornpriser.

Tholstrup: Nedsættelsen af udskrivningen er vel et løfte, der skal indfries, men mon dette løfte ikke kunne indfries med fulde 20 pCt.? Hos købmændene er der dårlig plads i magasinerne til alt det afleverede korn, så det var rart, om afleveringen kunne blive nedsat.

Men § 2 i dette lovforslag er ikke tiltalende for os, når vi ser nærmere på den. Vi kan ikke lide, at staten skal betale tilskud, navnlig på et sted, hvor der ikke er behov for det. Den pris, kornet sælges til, står i